

ZMIERENIE A BOŽIA INICIATÍVA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Rim 3,19-22; 5,6-8; 5,20.21; Ef 1,4; Kol 1,26.27; 2 Tim 1,8.9; Tit 1,2

ZÁKLADNÝ VERŠ

...keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle, podľa svojho milostivého rozhodnutia, v ktorom si predsavzal, že podľa plánu, až sa naplní čas, zjednotí v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi i na zemi. (Ef 1,9.10)

HLAVNÁ MYŠLIENKA

Boh predvídal pád do hriechu. Dávno predtým, ako hriech vznikol, pripravil plán, ako problém hriechu vyriešiť.

Ako ľudia sme dostali od Pána Boha morálnu slobodu. Je to niečo, čo nenachádzame u ostatných tvorov, ktoré Boh stvoril na zemi. Boh nás ňou obdaroval, patrí nám a nemohol by nám ju vziať bez toho, aby sa pri tom radikálne nezmenila samotná podstata nášho bytia. Túto slobodu môžeme použiť buď tak, že odpovedáme pozitívne a preukážeme Bohu lásku, vďačnosť a vernosť, alebo ju môžeme použiť tak, že odmietneme dar života a Hospodina neposlúchame. (Veď ak by ľudia nemali možnosť neposlúchnuť, v skutočnosti by neboli slobodní.)

Boh, predvídal túto hroznú možnosť neposlušnosti a bol na to pripravený. Dávno predtým, ako bol človek stvorený a ako sa objavilo zlo a hriech, v Božej mysli vznikol plán záchrany, ktorý sa sústreďuje na osobu a dielo Ježiša Krista.

LEKCIA V KOCKE

Téma: Plán milujúceho Boha na záchranu hriešnikov

- Motív záchrany: láska (Rim 3,19-22; 5,6-8)
- Princíp záchrany: milosť (Rim 5,20.21)
- Príprava záchrany: starý plán (Ef 1,4; Kol 1,26.27)
- Spôsob záchrany: zástupná obeť (Gal 1,4; 2,20)
- Určený záchranca: Ježiš Kristus (Luk 24,44)

TAJOMSTVO BOŽEJ LÁSKY

? Čo viedlo Boha k tomu, že nám v Ježišovi ponúkol spasenie? Rim 5,6-8

Zachrániť ľudské pokolenie bolo Božou iniciatívou, nie povinnosťou. Nebol zodpovedný za pád človeka do hriechu – za to si ľudia mohli sami. „Boh urobil ľudí priamymi, oni však hľadajú samé úskoky.“ (Kaz 7,29)

Naša záchrana bola súčasťou Božieho plánu a Božieho rozhodnutia. Nebolo to niečo, čo by sme si zaslúžili. Boh nám však ponúka záchranu. Vďaka tomu je jeho dielo spasenia pre nás ešte pozoruhodnejšie. Urobil niečo, čo urobiť síce nemusel, ale z lásky sa rozhodol urobiť to.

? Čo hovorí Pavol vo veršoch Rim 3,19-22 o tom, ako sme zachránení?
Akú úlohu plní zákon v riešení problému spôsobeného hriechom?

Vinou hriechu nie je možné, aby sme ako ľudia poslušnosťou zákona obnovili svoj pôvodný vzťah s Bohom. (Rim 8,3; Gal 3,21) Zákon nás nemôže zachrániť. Keď budete kŕmiť mŕtvolu, neprivediete ju tak späť k životu. Ak sa niečo malo stať, iniciatívu musel prevziať Boh. A on to aj urobil – v Ježišovi na kríži zjavil svoju spravodlivosť. Túto spravodlivosť získava veriaci človek vierou, nie skutkami zákona. Keby spasenie bolo niečo, čo by sme mohli získať poslušnosťou, išlo by o obchod, nie o nezaslúžený dar. Boh však určil, že ľudia môžu získať odpustenie a obnoviť trvalé a večné spoločenstvo s ním len prostredníctvom diela a osoby jeho Syna, Ježiša Krista.

? Predstav si, že ti niekto urobí niečo milé z povinnosti alebo donútenia.
Niekto iný to urobí z čistej lásky. Ktorý z činov si budeš viac vážiť?

TAJOMSTVO BOŽEJ MILOSTI

V ňom máme prostredníctvom jeho krvi vykúpenie a odpustenie prestúpení podľa bohatstva jeho milosti. (Ef 1,7)

Nie je ťažké predstaviť si, že keď prišiel na tento svet hriech, inteligentné tvory vesmíru uvažovali, aký postoj Boh zaujme k hriešnikom. Čakalo ich prekvapenie. Mali sa stať svedkami niečoho, čo predtým nikdy nevideli – rozmeru Božej lásky a moci, aký sa mal teraz prejavíť ako reakcia na pád človeka. Boh sa rozhodol poraziť hriech na tejto planéte mocou milosti. Voči nám – hriešnym a vzdorovitým tvorom sa prejavil ako zhovievavý a milostivý Boh. O svojom Otcovi Ježiš povedal: „...on je dobrý aj k nevďačným a zlým.“ (Luk 6,35)

❓ Aký význam má Pavlovo zdôraznenie kontrastu medzi hriechom a zjavením Božej milosti? Rim 5,20.21

Podľa Biblie je milosť prejavom Božej lásky, ktorý má na hriešnikov zvláštny vplyv. Javí sa ako dynamický, nepretržitý a dôsledný aspekt Božej prirodzenosti, ktorý sa neustále snaží obnoviť súlad medzi ním a hriešnymi tvormi. Biblické chápanie milosti potvrdzuje, že dielo zmierenia vykonané Ježišom Kristom dostávame ako dar a že spasenie si nemôžeme ničím zaslúžiť. Božia milosť nás privádza k záveru, že náš hriech je neospravedlniteľný, neodpustiteľný a zasluhuje si večnú smrť. Ale namiesto smrti sme dostali nádej a zaslúbenie života, dokonca večného života. Tento úžasný rozmer Božej lásky sa jedinečným spôsobom zjavil celému vesmíru v osobe a diele Ježiša Krista. V ňom môžeme nájsť Boží dar a tešiť sa z „bohatstva jeho milosti“. (Ef 1,7)

❓ O čom hovorí Pavol v 2 Kor 8,9? Akú skúsenosť máš s milosťou, o akej sa tu hovorí? Ako sa tvoj život zmenil v dôsledku toho, čo pre teba Ježiš urobil?

VEČNÝ PLÁN

Po našom páde do hriechu Boh prišiel s plánom záchrany. Vyšiel z Božej iniciatívy ako prejav Božej večnej lásky k svojmu stvoreniu a jeho nekonečného záujmu o nás.

? Čo nám uvedené verše hovoria o tom, kedy bol pripravený plán zachrániť nás? Kol 1,26.27; Ef 1,4; 2 Tim 1,8.9 a Tit 1,2

Nová zmluva odhaľuje niekoľko skutočností o tomto Božom tajomstve.

1. Bolo pripravené pred „stvorením sveta“. (Ef 1,4) To znamená, že dávno predtým, ako ľudia padli do hriechu, Boh pripravil plán, ako toto nešťastie vyriešiť.
2. Toto tajomstvo bolo „skryté od vekov a od dávnych pokolení“. (Kol 1,26) Plán bol nielen vopred pripravený, ale bolo tiež rozhodnuté, že bude v pravý čas zrealizovaný. Z tohto dôvodu to zostalo skryté v Bohu od vekov.
3. Toto tajomstvo je stotožnené s Kristom. (Kol 1,27) Týka sa tajomstva osoby Ježiša Krista, jeho služby, smrti, vzkriesenia a prostredníckej služby v prospech hriešneho ľudského pokolenia. Je to vlastne dobrá správa, evanjelium o spasení prostredníctvom Ježiša Krista. (Ef 6,19)
4. Toto tajomstvo je presnejšie definované ako Boží úmysel zjednotiť „v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi i na zemi“. (Ef 1,10) V Kristovi a prostredníctvom neho obnoviť súlad vo vesmíre, ktorý bol hriechom narušený.
5. Tajomstvo pripravené v Bohu pred stvorením sveta sa stalo známym vstupom Ježiša Krista do ľudskej histórie.

? Už pred stvorením sveta Boh plánoval zachrániť tento svet, vrátane každého z nás. Akú nádej môžeme čerpať z úžasnej pravdy o tom, že Boh ťa chcel zachrániť skôr, ako si existoval?

CESTA KRÍŽA

Boh mohol problém vzbury človeka vyriešiť niekoľkými spôsobmi. Mohol okamžite usmrtiť Adama i Evu, dokonca zničiť celú planétu. Mohol sa tiež rozhodnúť ponechať ich svojmu údely, to znamená nechať ich niesť nevyhnutné následky hriechu – večnú záhubu.

Jedno však nemohol urobiť – ich vzburu nemohol ignorovať, nemohol predstierať, že sa nič nestalo a dovoliť, aby ich vzťah pokračoval ako predtým.

Čo nakoniec Boh urobil? Nezahubil ich, nenechal ich napospas údely ani ich neignoroval, ale uskutočnil svoj večný zámer – zachránil človeka prostredníctvom Ježiša Krista.

? **Ktorá kľúčová téma sa opakuje vo veršoch Mar 10,45; Gal 1,4; Gal 2,20; Ef 5,2 a Tit 2,14? Čo nám hovoria o pláne spasenia?**

Keď sa Boh rozhodol zachrániť nás, nemal niekoľko možností, ako to urobiť. V skutočnosti mal len jednu možnosť. Problém hriechu mohol vyriešiť len prostredníctvom vtelenia, služby, smrti, vzkriesenia a prostredníckej služby Ježiša Krista. Ak máme byť ušetrení pred večnou záhubou, Ježiš musel „dať“ seba za nás. Ak máme byť zachránení, nevyhnutné bolo vtelenie a smrť Ježiša Krista. Inými slovami, do neba vedie len jedna cesta – cez Ježišovo srdce na kríži.

V Getsemane Ježiš prežíval úzkosť smrti (Mat 26,36-46) a niesol hriechy sveta. Vtedy predstúpil pred Otca s prosbou, či neexistuje iná možnosť, ako priniesť ľudstvu spasenie. Odpoveďou mu bolo mlčanie. Neexistoval nijaký iný spôsob, ako tento problém vyriešiť – jedine prostredníctvom obete Ježiša Krista.

Ešte pred stvorením sveta sa Boží Syn ponúkol, že zomrie ako náš zástupca a ručiteľ. Ako sme čítali v uvedených veršoch, „dal“ sám seba za nás. Nijaká iná možnosť neexistovala.

Opäť pripomínáme, že zachrániť nás ho nútila len jeho láska k nám. Keď sa však rozhodol vydobýť pre nás záchranu, jeho smrť bola nevyhnutná, aj keď to bol dobrovoľný čin. „Dávam svoj život, aby som ho opäť prijal. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba.“ (Ján 10,17.18)

BOŽÍ PLÁN ZJAVENÝ V JEŽIŠOVI

❓ Čo musel Ježiš urobiť, aby splnil svoje poslanie? Luk 4,43; 9,22; 17,25; 19,5; 22,37; 24,7; 24,26; 24,44

Vo väčšine týchto veršov nachádzame slovo, ktoré môžeme preložiť ako „je nevyhnutné“ (gr. dei). Toto slovo vyjadruje veľmi dôležitý aspekt Ježišovho života. Celý jeho život sa orientoval na to, čo bolo potrebné urobiť, aby splnil svoje poslanie: „My musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal...“ (Ján 9,4) Na začiatku svojho verejného pôsobenia povedal svojim učeníkom: „Aj iným mestám musím hlásať Božie kráľovstvo, lebo na to som poslaný.“ (Luk 4,43) Pre jeho službu bola zrejmá ochota splniť Boží plán na záchranu ľudského pokolenia. Každá oblasť jeho života bola súčasťou tohto plánu. Keď napríklad videl Zacheja, povedal mu: „Dnes musím (je to pre mňa nevyhnutné) zostať v tvojom dome.“ (Luk 19,5)

Skutočný cieľ Ježišovho pôsobenia však presahuje nevyhnutnosť zvestovať dobrú správu o Božom kráľovstve. Malo to aj svoj temný úsek cesty, ktorý bolo treba prejsť. Musel ísť do Jeruzalema. Mohol sa rozhodnúť neísť, ale vedel, že v záujme Božieho plánu je to nevyhnutné. Preto svojim učeníkom povedal, že „musí (je to preňho nevyhnutné) ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť... a byť zabitý“. (Mat 16,21) Šiel tam preto, lebo bolo nevyhnutné, aby ho zavrholo toto zlé pokolenie (Luk 17,25), aby bol počítaný medzi zločincov (Luk 22,37) a bol vyvýšený na kríž. (Ján 3,14; 12,34) Ale jeho smrť nestačila na splnenie poslanca. Bolo nevyhnutné, aby bol vzkriesený (Sk 17,3), prijatý do slávy a zostal tam, kým sa nenaplnia všetky prorocké. (Sk 3,21) Riadil sa podľa večného plánu, ktorý Boh pripravil.

❓ Čo v živote musíš urobiť? Čo je nevyhnutné a čo nie je? Podľa akého kritéria to rozdeľuješ? Prečo je dôležité robiť to?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

Čo je milosť. „Nebyť pádu do hriechu, nikdy by sme nepoznali význam slova *milosť*. Boh miluje bezhriešnych anjelov, ktorí mu slúžia a ktorí poslúchnu každý jeho príkaz, ale nedáva im milosť. Tieto nebeské bytosti nevedia nič o milosti; nikdy ju nepotrebovali, pretože nikdy nezhrešili. Milosť je Božia vlastnosť, ktorú preukazuje nehodným ľudským bytostiam. My sme o ňu neusilovali, bola poslaná, aby hľadala nás. Boh má radosť, ak ju môže udeliť každému, kto po nej túži – nie azda preto, že sme si ju zaslúžili, ale preto, že sme úplne nehodní.“ (E. G. Whiteová, *My Life Today*, 100)

Vykúpenie – nie dodatočne. „Zámer použiť milosť existoval od večnosti. Ešte pred stvorením sveta Božia rada rozhodla, že bude stvorený človek, ktorý bude obdarený mocou konať Božiu vôľu. Pred Vševediacim však nebol skrytý pád človeka so všetkým dôsledkami – a predsa ho to neodradilo od uskutočnenia jeho večného zámeru, lebo Hospodin postavil svoj trón na spravodlivosti. Boh pozná koniec od začiatku... Preto plán vykúpenia nebol vymyslený dodatočne. (E. G. Whiteová, *God's Amazing Grace*, 129)

„Ježiš mal nielen zomrieť. On presne vedel, akú hanbu a poníženie bude musieť vytrpieť, ako kruto sa s ním bude zaobchádzať. Nikto naňho nenalieval, že musí podstúpiť takú potupnú smrť na kríži. Predsa sa však rozhodol obetovať sa za hriech. Boží zámer zachrániť svet bol aj Kristovým zámerom. Jeho láska bola zajedno s Otcovou láskou a táto láska ho nútila.“ (E. G. Whiteová, *The Bible Echo*, 25.11.1895)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Boh vedel o možnosti príchodu zla na svet už pred stvorením. Pomáha nám Ježišovo utrpenie lepšie pochopiť, prečo Boh dovolí, aby sme trpeli?
2. Čo ťa v tejto úlohe najviac oslovilo? Podel sa o to v triede sobotnej školy.

ZHRNUTIE

Boh nielen prevzal iniciatívu, aby nás zachránil, ale urobil to dobrovoľne – pretože Boh je láska. Toto rozhodnutie, ktoré zjavuje podstatu jeho láskavého charakteru, bolo urobené vo večnosti skôr, ako sme boli stvorení. Vyžadovalo si obetnú smrť Božieho Syna. Tento plán sa naplno zjavil a uskutočnil v živote, službe, smrti a vzkriesení Ježiša Krista.